

Як Москва „рятує” Україну.

Вісім літ вже панують на Україні московські комуністи, знущаються з народу нашого та криваво розправляються з тими, що голос свій підіймають проти насильства і кривди. Стягнули вони на Україну силу свого московського війська, щоб комісари їхні могли марнувати самоправно народне добро. На всіх просторах України народ замучений мовчить та терпить комісаро-державство до того слухного часу, коли збере свої сили і покидає большевицьких катів туди, звідки вони прийшли — до Москви.

А тим часом правлять комісари та комісарчики Україною та обдирають народ, як тільки можуть, а щоб ніхто на світі не казав про злодійства їхні, пишуть вони в своїх газетах та скрізь проголошують, що Москва, мовляв, так любить Україну, що хоче її перед капіталістами і буржуями рятувати та в обиду не давати, а тому й пригорнула до себе. Тому й військо своє московське держить на Україні та „гепоу” з тисячами агентів наслала, щоби за народом слідили, чи буває проти Москви яка агітація не ведеться. А як хто з Українців слово правди скаже, московські посіпаки кайдани накладають та до „бупру” замикають, катують і розстрілюють.

А що року по жнивах збирає червона Москва там де не сіяла, бо 250 мільонів пудів самого тільки збіжа стягають комуністи від селян українських.

Байдуже їм, що український селянин тяжкою працею жито й пшеницю викохує, а ниву потом своїм поливає. Не тому большевики вдерлися на Україну, щоб працю трудящого селянства шанувати, а щоб з селянської хати все, що під руку попадеться, витягати та на свою Московщину вивозити. Бо ж не тільки жито, пшеницю та всяку пашницю комуністи з України висмоктують — ще й вугілля українське до серця їм припало — от і вивозять що року більш як один мільярд пудів, а крім вугілля ще й заліза нашого з Кривого Рогу 150 мільонів пудів, а ще й іншого металу теж чимало з України нещасливої витягають і все це добро народне до своїх фабрик московських віддають. І гудуть на Московщині фабрики, виробляють товари, збагачують Москву, а на Україні — промисел що року то більш упадає, фабрики як і виробляють трохи товару, то з великою бідю, а то й зовсім стоять без праці, бо бракує українським фабрикам і вугілля і заліза, яке московські комісари з України повивозили.

А селянин український, що працею своєю дає хліба Москві їсти, не має де й як ані сортового заліза, ані ременю, ані мануфактури, ані машин для свого хазяйства купити. Геть чисто все забрала Москва, як той павук висмоктала все з живого тіла України. А що з тим зробила, то тільки комісари московські знають.

Та не тільки хліб, залізо й вугілля комуністи з України вивозять — ще вони й грошей потребують. А тому обкладають народ наш тяжкими податками та силою приневолюють селян наших облігації московські купувати. Самими тільки податками Московська комуна що року з України 700 мільонів карбованців з на-роду стягає, а облігаціями коло 200 мільонів з селян українських витиснула. А що з того Україна має? Комісарське самодержавіє, бупр, бідю та нещастя.

От так-то „рятує” Москва Україну, так то знущається з народу нашого, роздає кращу землю чужинцям, а українських селян тисячами на Сибір висилає.

Селяне! Наближається день, коли прийде кінець самовладству большевицької Москви і Україна буде Самостійною. Уряд Української Народньої Республіки і армія українська збирають свої сили і коли настане слухний час, ударять на гнобителів-катів Україні і визволять народ наш трудящий з московської неволі. Час цей скоро надійде — будьте готові!

Український Революційний Комітет.